

*Raksutin-työryhmä toivottaa kaikille
lukijoille Hyvää Joulua ja
Onnea Uudelle Vuosituhannelle!*

Amita & Saie

RAKSUTIN

KESKUSTIMISTO

Nuorten tiedote 12/1999
Suomen Kuurosokeat ry, Nuorten kerho

Hyvät ystävät!

Taas on joulu lähellä ja Raksutin-lehti ilmestyy jälleen...

Viimeinen lehteni.

Jätän paikan paremmin jaksaville ja ehtiville nuoremmille.

Monta lehteä olen ollut mukana tekemässä. Helppo ei ole lähteä, kun sitä on niin juurtunut monien vuosien lehtien tekemisiin.

Soile Silvennoisen ja Sari Isakssonin kanssa kaikki alkoi. Se vasta hauskaa aikaa oli, kunnes energiamme ei enää riittänyt. Kun Soilen kanssa yritimme keksiä juttuja jos emme saaneet riittävästi kirjoituksia. Olisin halunnut enemmän aktiivisia nuoria mukaan.

Ajat ovat muuttuneet ja me olemme vanhenemassa...

Kiire näkyy kaikkialla. Keskustoimistoon tullaan tuomaan materiaalit, kirjoitetaan puhtaaksi, kopioidaan ja kiinnitetään osoitetarrat, viedään postiin jne. ja sitten lähdetään...

Porukka on vähentynyt, kiire kasvanut. Aika lopettaa ainakin minun kohdallani.

Uudesta Raksutin-vastuuhenkilöstä ei vielä ole tietoa. Käsittääkseni Riku Virtanen olisi kiinnostunut jatkamaan Raksutin-lehden perinnettä...

Te nuoret, keskustelkaa ja miettikää, kenestä tulisi seuraava ihminen tekemään Raksutin-lehtiä, olisiko Riku Virtanen valmis tulemaan??

Jos on halukkaita, ehdotuksia, kertokaa ihmeessä meillekin.

Niin mielelläni kerron, miten olemme toimineet lehtien teon aikana jne.

Soilekin on ilmoittanut, että hän jää myös lehtien teosta pois.

Sari Isakssonin pyynnöstä ilmoitan, että hän haluaa lopettaa nuortenkerhon rahastonhoitajan hommat.

Löytyiskö joku teistä aktiivinen nuori nuortenkerhon rahastonhoitajaksi?

Olen ajatellut, että me kaikki nuoret kokoontuisimme jonain viikonloppuna johonkiin ja keskustelisimme nuortenkerhon ja Raksutin-lehden tilaanteista. Jos löytyis hyvä ajankohta ja paikka...

Ja mikäli olette aktiivisia tulemaan mukaan Nuortenkerho kustantaa osan.

Toivoisin, että ehdottaisitte aikaa ja paikkaa, niin katsotaan ja varataan sitten kokoonnutaan...

Kertokaa ja ehdottakaa minulle!

Tahdon nyt tässä kiittää Saria ja Soilea hyvästä huolenpidosta ja hyvästä yhteistyöstä vanhoina hyvinä aikoina.

Kiitoksen ansaitsevat myös keskustuimiston työntekijät, he ovat tukeneet ja auttaneet meitä monella eri tavalla.

Ensi vuoden 2000:n uudet Raksutin-lehden tekijät, jatkakaa te ihmeessä vain. Kyllä me "eläkeläiset" laitamme teille sitten jotain painettavaa, te ette ihan näännyksiin itseänne kirjoita.

Tämä ei sitten ollut lupaus, vain ajatus.

Muut yhteistyökumppanit, Kiitos!!!

Joulu on rakkauden, syntymän ja ilon juhla.

Toivotan teille kaikille hyvää joulun odotusta ja menestystä vuodelle 2000!

**Taas toivotus hyvän joulun,
taas toivotus hyvän joulun,
taas toivotus hyvän joulun
joulu rauhan näin tuo.**

Se kaikille juhламиelen,
se kaikille juhламиelen,
se kaikille juhламиelen
hyvän tahdon nyt luo.

Nyt kynttilät pienet loistaa,
nyt kynttilät pienet loistaa,
nyt kynttilät pienet loistaa
joulu tullut on taas.

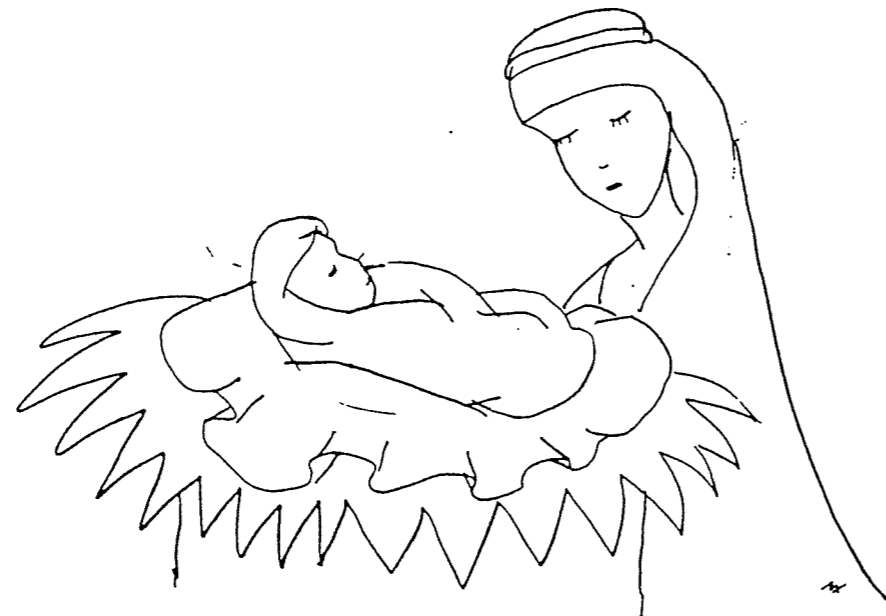
-Englantilainen joululaulu-

Lämmöllä

Anita Palo

Anita Palo

Helsingissä 9.12.1999

VITSINURKKA

#: Soile

Mies tilasi räätäliä puvun. Puku oli todella erikoinen, mutta koska asiakas päättää ja maksaa, niin räätäli teki puvun.
Etukappaleen toinen puoli oli raidallinen, toinen pilkullinen.
Toinen hiha oranssi, toinen vaaleanpunainen. Kaulus oli vihreä, takakappale ruskea.
Housuista toinen lahje oli keltainen, toinen musta. Kuinka ollakaan, muutamaa päivää ennen kuin miehen piti hakea puku, hän sattui kuolemaan. Räätäli oli harmissaan, sillä kukaan ei varmaan ostaisi tuollaista pukua.
Sattui eräs nuorukainen tulemaan ja kysymään töitä. Räätäli ei meinannut poikaa ottaa, mutta sitten hän keksi:
- Jos saat tuon kummallisen puvun myytyä kahden viikon sisällä, niin palkkaan sinut.
Räätäli lähti itse pariksi päiväksi pois kaupungista ja kun hän palasi, poika tuli iloisena hänen luokseen:
- No niin, tehdään sitten työsopimus. Minä myin eilen sen puvun.
- Myitkö? Mitä? Miten? Eikö se asiakas sanonut mitään siitä?
- Eei, mutta se opaskoira nosti kyllä kauhean rähäkän...

Blondi mietti itsekseen:

- No voi, voi. Nyt kävi hassusti. En yhtään muista, pitikö minun mennä miestäni asemalle vastaan klo 8.30 vai klo 3.80...

Blondi meni miestenpukineeliikkeeseen ja sanoi:

- "Haluaisin ostaa miehelleni lahjaksi autoilijan käsineet."

- "Jaaha, ja mikä olikaan numero?"

- "TES-390"

Miksi blondi lopetti linnunmetsästyksen?

- Se ei jaksanut heittää koiraa tarpeeksi korkealle.

Mitä eroa on blondilla ja tietokoneella?

- Tietokoneeseen tarvitsee syöttää tiedot vain kerran.

Kuinka blondin älykkyyttä mitataan?

- Ilmanpainemittarilla.

Mitä blondi kysyi, kun sai tietää olevansa raskaana?

- Onko se minun?

Blondi ajeli polkupyörällä syyspimeällä ilman valoja, kun poliisi pysäytti hänet.

- *Teillä ei ole pyörässä valoja, poliisi sanoi.*
- *Tiedän, blondi vastasi.*
- *Mutta siinä tapauksessa teidän täytyy taluttaa pyörää, poliisi neuvoi.*
- *Olen kokeillut sitäkin, muttei se mitään auta.*

Miksi blondi pitää yöpöydällä sekä täyttä että tyhjää vesilasia?

- *Jos hän herää eikä hänellä olekaan jano!*

Blondi oli saanut asuntoonsa puhelimen ja oli kovin tyytyväinen. Mutta kun hänen piti siivota oli puhelimen johto tiellä ja takertui lattiaharjaan. Hetken tilannetta mietittyään hän soitti puhelinlaitokselle:

- *Tänne on jätetty tuota löysää johtoa niin paljon, että se on ihan tiellä. Voisitteko vetää sitä sieltä päästä sisään noin metrin verran?*

Miksi sitä kutsutaan, kun blondi värjää hiuksensa ruskeiksi?

- *Tekoälyksi.*

Miksi blondi ottaa leipää mukaan vessaan?

- *Hän syöttää WC-ankkaa.*

Joulupukkitutkielma

1) Tietoomme ei ole tullut lentävää porolajia. 300 000 eläinlajia on tässä vaiheessa tutkimatta (suurin osa näistä on hyönteisiä). Ei ole täysin mahdotonta että Joulupukin lentävät porot ovat tosiaan olemassa.

2) Maailmassa on noin 2 miljardia lasta (alle 18-vuotiasta), mutta koska Joulupukin toimialueeseen ei kuulu muslimit, hindut, juutalaiset ja buddhalaiset, Joulupukki joutuu vierailemaan vain noin 15% maailman lapsista (378 miljoonaa). Koska taloudessa on keskimäärin 3.5 lasta, Joulupukki joutuu vierailemaan 108 miljoonassa kodissa. (Olettaen että jokaisessa perheessä on vähintään yksi kiltti lapsi)

3) Joulupukilla on 31 tuntia aikaa työskennellä, ottaen huomioon eri aikavyöhykkeet sekä maapallon pyörimisliikkeen, olettaen että hän matkustaa loogisesti idästä länteen. Pikaisen askutoimituksen tuloksena huomaamme, että Joulupukille tulee 967,7 vierailua sekunnissa. Tämä tarkoittaa sitä, että jokaisessa talossa on joulupukilla aikaa noin 1/1000 sekuntia parkkeerata, hypätä alas reestä, jakaa lahjat, juosta takaisin rekeen ja matkustaa seuraavaan taloon.

4) Ottaen huomioon että nämä 108 miljoonaa pysähdystä ovat jakautuneet tasaisesti ympäri maapallon ja kahden talon välinen matka on keskimäärin noin 1.3 kilometriä, kokonaismatkaksi tulee noin 140 miljoonaa kilometriä. Tämä tarkoittaa sitä, että Joulupukin reki kulkee noin 1040 kilometrin sekuntinopeutta, 12 500-kertaisella äänennopeudella. Vertailun vuoksi kerrottakoon, että normaali poro kulkee nopeimmillaan noin 25km/h.

5) Reen paino on toinen mielenkiintoinen tutkimuskohde. Olettaen että jokainen lapsi saa vain keskikokoisen Lego-paketin (500g), reki painaa 189 000 000 kg, lisäksi tulee ottaa huomioon Joulupukki, joka on usein kuvattu reilusti ylipainoiseksi. Maalla

normaali poro voi vetää korkeintaan noin 140 kiloa. Vaikka olettaisimme että lentävä poro (kts. kohta #1) voisi vetää KYMMENKERTAISEN määrän verrattuna normaaliin, reen vetämiseen ei riitä kahdeksan, eikä edes yhdeksän poroa. Tarvitsemme 135 000 poroa. Tämä nostaa massan, ottamatta huomioon kelkan painoa, 210 000 000 kiloon.

6) 210 000 000 kg matkustaen 1040 km/s saa aikaan mahtavan ilmanvastuksen. Tämä saa porot lämpiämään samaan tapaan kuin avaruusaluksen sen palatessaan maan ilmakehään. Porojen etummainen pari kuluttaa 14.3 KVANTIMILJOONAA joulea / sekunti / poro. Lyhyessä ajassa porot syttyvät liekkeihin saaden aikaan ketjureaktion, joka johtaa kaikkien porojen räjähtämiseen. Koko porolauma höyrystyy 1/4260 sekunnissa. Joulupukki kohtaa samalla 17 500-kertaisen painovoiman. 120-kiloinen Joulupukki painautuu reen takaosaan 1 959 016 kilon voimalla.

Tutkimuksissamme tulimme siihen lopputulokseen, että jos Joulupukki jakoi lahjat viime jouluaattona - hän on nyt kuollut. Toinen vaihtoehto on se, että Joulupukki on huijausta (mikä on tosin todella epätodennäköistä, maailmasta löytyy niin paljon todistajia jotka todistavat nähneensä Joulupukin säännöllisesti vähintään kerran vuodessa).

Ja mitä luuranko sanoikaan

Amerikkalainen GQ-lehti on valinnut vuosisadan parhaat vitsit. Ainoa painokelpoinen niistä on seuraava: "Luuranko meni kapakkaan ja sanoi baarimikolle: "Anna mulle iso tuoppi ja lattiaräsy.""

SUKKELIA SATTUMIA!!!

Internetiä on sanottu moneksi, hyvän ja pahan tiedon puuksikin. Sieltä saa tietoa, informaatiota, vaikka miten ja mihin.

Internetistä saa infoa ähkyksi asti. Olennaista on olennaisen erottaminen joutavasta.

Seuraava sattumien listaus osui eteeni eräänä päivänä. Siinä oli sattumia niin paljon, että niissä täytyy piillä jokin merkitys.

.....

Abraham Lincoln valittiin kongressiin vuonna 1846, John F Kennedy vuonna 1946.

Lincoln valittiin presidentti vuonna 1860, Kennedy vuonna 1960.

Kummankin sukunimessä on seitsemän kirjainta, juuri seitsemän.

Presidentit tunnettiin kansalaisoikeusmiehinä. Kummankin vaimo menetti lapsen heidän asuessaan valkoisessa talossa.

Molemmat presidentit ammuttiin perjantaina. Heitä ammuttiin päähän.

Lincolnin sihteerin nimi oli Kennedy, Kennedyn Lincoln.

Etelävaltiolainen mies ampui heidät. Kummankin seuraaja presidenttinä oli etelävaltiolainen.

Heidän seuraajansa nimi oli Johnson. Lincolnin Andrew Johnson, Kennedyn Lyndon Johnson.

Andrew Johnson syntyi vuonna 1808, Lyndon Johnson 1908.

John Wilkes Booth, joka ampui Lincolnin, syntyi vuonna 1839. Lee Harvey Oswald, joka ampui Kennedyn, syntyi vuonna 1939.

Kumpikin salamurhaaja tunnettiin kolmella nimellä ja kummankin nimessä on yhteensä 15 kirjainta.

Booth pakeni teatterista ja pidätettiin varastossa, Oswald pakeni varastosta ja pidätettiin teatterissa. Heidät ammuttiin ennen oikeudenkäyntiä.

Sattumia kerrakseen, vai ovatko ne sattumia. Merkitsevätkö ne jotain vai ei. Onko vastaus salaisissa kansiossa? Minulla sitä ei ole.

(Lähde: TS, 25.4.99, Raimo Vahtera)

- Kirjoittanut Anita -

Pohjoismainen kuurosokeiden nuorisoleiri Tanskassa 24. - 31.7.1999

Teksti: Anu Jääskeläinen

Tanskan leirille lähti Suomesta, Katja, Marianne, ohjaajamme Riku, kaksi viittomakielen tulkkia ja minä. Lähdimme sinne lentokoneella. Matka sujui ongelmitta.. Kaikilla oli reipas mieli.

Leiripaikalla Castberggårdissa tapasimme nuoria, Tanskasta, Ruotsista ja Norjasta. Kaikki olivat mukavia.. Tanskan viittomakieli oli vaikeinta, mutta kyllä kommunikointi sujui.

Saimme kokeilla paljon erilaisia asioita. Teimme kerran tandempyörällä retken rannalle. Ranta ja maisema olivat upeita! Vesi oli jääkylmää kun kokeilimme uida.

Lähdimme kanoottimatalle Silkeborgista Trustiin ja kanootilla tuli melottua yht. 16 km. Voimia käytimme paljon. Oli yhtä menoa, kun osa leiriläisistä oli kilpailuhaluista. Välillä oli evästaako... Saimme löhötä nurmikolla auringon paisteessa. Perillä hyppäsimme joelle uimaan ja lopuksi osa meistä meni uimahalliin uimaan.

Kävimme tutustumaan Århusin vanhaan kaupunkiin. Siellä oli vanhoja rakennuksia, esineitä ja muistoja. Kyllästyimme olla siellä koko päivän, joten teimme seikkailun Uuteen kaupunkiin. Siellä tuli osteltua paljon vaatteita yms..

mittävää oli kilpailla "Linnoituksen vankia" Saimme kokeilla erilaisia leikkejä omien ryhmien kanssa. Esimerkiksi kakkuilla ja sipalloilla heittämistä toisten päälle. It was fun!

olding museossa tutustuimme vanhaan linnaan, jossa on kaisemmin elänyt maan kuninkaallisia. Linna oli monesti hattu, mutta oli säilynyt hyvin. Siellä oli paljon erilaisia esineitä, tauluja yms..

en jälkeen lähdimme Legolandiaan Billundiin.. Siellä oli paljon esineitä tehtyjä veistoksia. Siellä oli myös huvipuisto. Se oli hieno paikka!

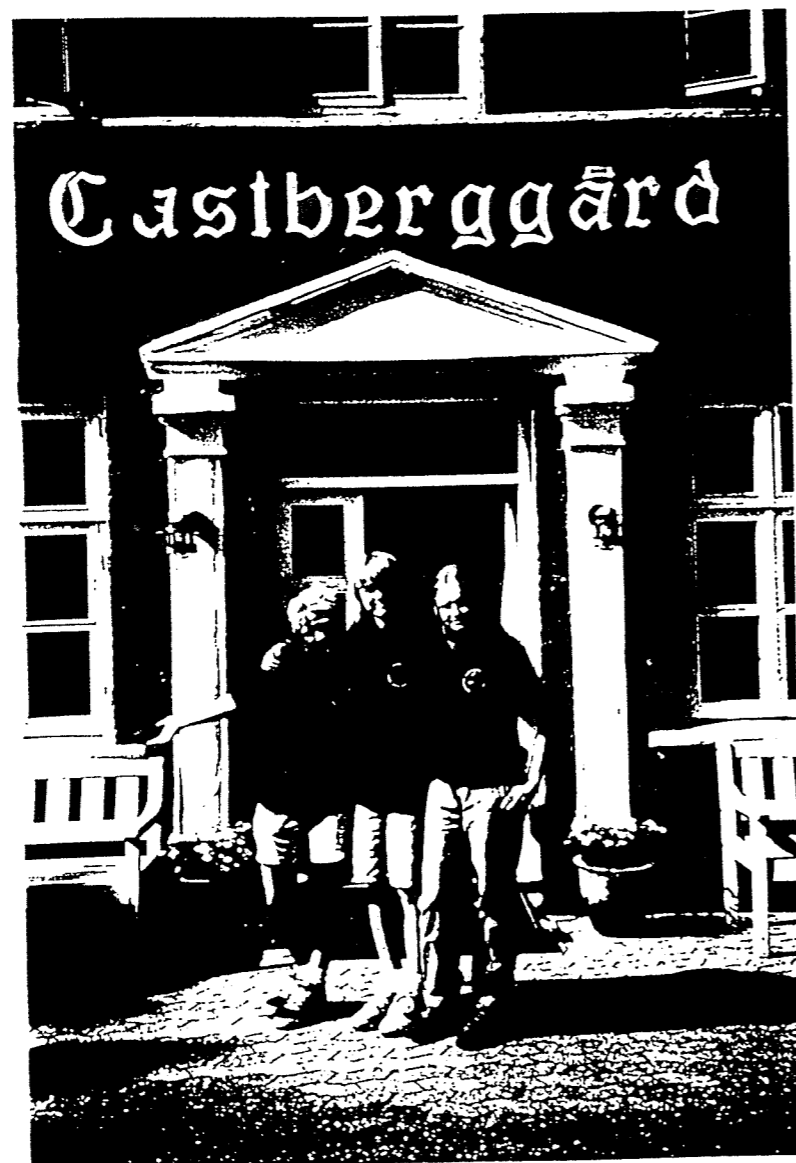
HEI, KAIKKI RAKSUTIN-LEHDEN LUKIJAT!!

NYT, ON VUOSITUHANNEN ELI 1999-VIIMEINEN KESÄLOMA OHI.
NYT KOULUT ALKAVAT JA OPISKELU. HUH.. AIKA KULUU NIIN
NOPEASTI. MINUN KESÄLOMA
OLI AIVAN IHANA!! VOISIN SANOA, ETTÄ TÄMÄ KESÄLOMA OLI ELÄMÄNI
PARAS!!
YKSI LOMANI KOHOKOHTISTA OLI MATKA TANSKAAN!! POHJOISMAIDEN
KUUROSOKEIDEN
NUORTEN LEIRILLE, JOKA KESTI YHDEN VIIKON.
SE PIDETTIIN TANSKASSA 24.7.-31.7.1999.
ME YÖVYIMME KAUNIISIA JA HIENOSSA PAIKASSA. PAIKAN NIMI ON
CASTEBGÅRG. LEIRILÄISIÄ OLIMUKANA SUOMESTAMARIANNE, KATJA, ANU
JA
RYHMÄNJOHTAJANA OLI RIKU.
SUOMESTA OLI MYÖS 2-TULKKIA MUKANA. RUOTSISTA JA TANSKASTA TULI
PALJON IHMISIÄ
MUKAAN SINNE LEIRILLE. ISLANTILAISIA EI
OLLUT MUKANA YHTÄÄN. SIELLÄ ME SITTEN TEHTIIN KAIKENLAISTA KIVAA
JA SAIMME KOKEA
VAIKKA MITÄ JUTTUJA. MINÄ ESIMERKIKEN OLE AIKAISEMMIN KOSKAAN
AJANUT TANDEMILLA
JA NYT SITTEN ENSIMMÄISTÄ KERTAA JA HYVIN MENI. AJOIMME YHTEENSÄ
EHKÄ 16-
KM.. MINÄ JA KATI AJOIMME KOVAA JA OLIMME KOLMANTENA PERILLÄ
YRITIMME KYLLÄ
OHITTAA RIKUN MUTTA MAHOTONTA!! HUH.. HEHEHHE JOO, SIELLÄ
LEVÄHDYSPAIKASSA KÄVIN
ANUN JA KATJAN KAA VÄHÄN UIMASSA, MUTTA OLI NIIN KYLMÄÄ
VETTÄ. ÄÄH... OTIMME
AURINKOO JA LÖHÖILMME VAAN. TSIIKASIMME KYLLÄ KUNDEJA. HEH..
TOISENA PÄIVÄNÄ SITTEN KÄVIMME ÅRHUSIN VANHASSA
KAUPUNGISSA. KIEHTOVA JA
MIELENKIINTOINEN PAIKKA. SEN KAUPUNGIN HISTORIA ON AIVAN
IHMEELLINEN. KAUNIS
KAUPUNKI. MINÄ, ANU JA KATJA USKALTAUIMME KOKEILEMAAN
HEVOSTEN AJELUA. KIVAA
OLI.. KAUA EMME VIIHTYNEET VAAN LÄHDIMME POIS JA MENIMME
SUORAA PÄÄTÄ ÅRHUSIN
KESKUSTAAN JA SUORAAN VAATEKAUPPOIHIN. SHOPPAILIMME JA
OSTIMME JÄTSKIT.. NAMIA..
OLIMME VIIMEISINÄ BUSSISSA KUN KAIKKI VAAN ODOTTIVAT
MEITÄ.. HUPPISTA!!
KOKAILIMME MYÖS KANOOTILLA MENEMISTÄ. MÄ, ANU JA KATJA OLTII
SAMASSA
VENEESSÄ. ALKU MENI VÄHÄN HUONOSTI, MUTTA SITTEN ALKOI SUJUUA. ME
RUSKETUIMME AIKA
PALJON SILLOIN, KUN AURINKO PAISTOI TÄYSILLÄ. MATKA KANOOTILLA
OLI 25-KM.. SE EI
TUNTUNUT YHTÄÄN RASKAALTA, VAAN MULLA, ANULLA JA KATJALLA OLI

OIKEIN HAUSKAA
SIINÄ VENEESSÄ.
KUN SAAVUIMME PERILLE. MÄ MENIN HETI UIMAAN, KATJA TULI TOISENA
JA ANU
VIIMEISENÄ. MENIMME KÄYMÄÄN PIENESSÄ UIMAPAIKASSA, SIELLÄ OLI
LIUKUMÄKI JA
SELLASTA. OLI OIKEIN KIVAA SIELLÄ.
ME KOKO PORUKKA TEIMME RETKEN KLONDIGIN VANHAAN LINNAAN,
SIELLÄ OLI AIKA KIVAA
KATSELLA VANHOJA ESINEITÄ. MÄ JA ANU MENTIIN JOPA YLÖS
PARVEKKEELLE, JOSTA
AVAUTUI KAUNIS ENNENNÄKEMÄTÖN NÄKÖALA KOKO KAUPUNKIIN.
LINNAN JÄLKEEN MENIMME HUIPPUKUULUISAAN PAIKKAAN ELI
LECOLANDIIN. SIELLÄ OLI
KIVAA, KIVOJA KAIKENLAISIA LEGOSTA TEHTYJÄ JUTTUJA. AIKA
USKOMATONTA OLI!!
OTIN ANUSTA JA KATJASTA PALJON KUVIA SIELLÄ. HULLUTTELIMME
JOPA.. HEHE..
SITTEN OLI YKSI PÄIVÄ OLI SELLANEN, ETTÄ KILPAILLAAN. JAETTIIN
JOUKKUEET ANU
JA KATJA MENIVÄT SAMAN JOUKKUEeseen JA MÄ MENIN ERI
JOUKKUEeseen. KUN TV-RYHMÄ
OLI SILLOIN SIELLÄ MUKANA KUVAAMASSA JA JNE.. HE HAASTATTELIVAT
MINUA JA MÄ
PÄÄSIN KOKO TANSKAAN TV-UUTISET. SIINÄ LUKI MUN NIMI JA MUN
KOVA OLI SIINÄ JA
PUHUIN SIINÄ TV:SSÄ!! AJATELLA!! OON TANSKASSA KUULUISA!! HEH..
JOO.. MUN
O JOUKKUE OLI 2. ANUN JA KATJAN JOUKKUE OLI 1.. SE OLI KIVA
KILPAILU..
KUN OLI VIIMEINEN ILTA ELI PERJANTAINA OLI OIKEIN SUURET JUHLAT
PIKEMMINKIN
BAILUT!! KAIKILLA OLI HAUSKAA JA HAUSKAA!! SYÖTIIN HERKULLISTA
RUOKAA,
TANSSITTIIN YÖHÖN ASTI JA MUSA OLI TÄYSILLÄ KOKO AJAN. LEIKITTIIN
JA OHJELMAA
OLI PALJON. KAIKKI NAUTTIVAT JUHLISTA TÄYSIN RINNOIN.. MINÄ ANU JA
KATJA MENIMME
JO NUKKUU NOIN 2-AIKOIHIN KUN OSA JÄI VIELÄ TANSSIMAAN..
LÄHTÖPÄIVÄNÄ ELI LAUANTAINA, TUNTUI KYLLÄ HAIKEALTA LÄHTEE
KUN HALUAISIN JÄÄDÄ
VIELÄ. MUTTA MINKÄ SILLE VOI.. RUOKA OLI ERINOMAISTA!!!! MUUT
LEIRILÄISET OLIVAT
KAIKKI KIVOJA JA OLI KIVAA TUTUSTUA UUSIIN IHMISIIN JA OPPIA
ERILAISTA
VIITTOMANKIELTÄ, ALUSSA OLI KYLLÄ VAIKEAA MUTTA KYLLÄ SEN OPPII
NOPEASTI. SAIN
UUSIA YSTÄVIÄ JA OLEN TYYTYVÄINEN SIITÄ.
OLEN OIKEIN TYYTYVÄINEN, ETTÄ OSALLISTUIN MUKAAN SINNE LEIRILLE. SE
OLI AIVAN
MAHTAVA KOKEMUS JA USKOMATON!!
TANSKA ON KAUNIS MAA JA I LOVE KÖÖPENHAMINA!!!
SE ON AIVAN IHANA VANHA KAUPUNKI JA HUOKUU LÄMPÖÄ JA

VANHANAIKAISUUTTA.MÄ MEEN
KYLLÄ SEURAAVAN KERRAN NUORTEN POHJOISMAIDEN LEIRILLE
RUOTSIIN MUKAAN.USKON
ETTÄ SIELLÄKIN ON YHTÄ MAHTAVAA KUIN TANSKASSA.
EIPÄ, MULLA MUUTA KUN OIKEIN IHANAA SYKSYÄ TEILLE KAIKILLE!!

VOIKAA HYVIN JA HALAUS TEILLE KAIKILLE!!
SYDÄNTERKUIN:MARIANNE MIELITYINEN

Katja Kelanderin
kuva, juttu seuraavassa
sivussa...

HEI,KAIKKI!!

ME OLIMME KUUROSOKEIDEN POHJOISMAIDEN NUORTEN LEIRILLÄ
TANSKASSA
24.7.-31.7.1999.

MEITÄ SUOMALAISIA OLI MUKANA TANSKAN MATKALLA:
MINÄ,MARIANNE,ANU,RIKU JA 2-
TULKKIA.

ME MENIMME PIRKKALASTA LENTOKONEELLA HELSINKIIN JA
VAIHDOIMME SIELTÄ TANSKAAN
MENEVÄÄN KONEeseen.

ME LENSIMME LENTOKONEELLA HELSINKISTÄ KÖÖPENHAMINAAN.
MATKA SUJUI TODELLA HYVIN.KUN ME SAAVUIMME
KÖÖPENHAMINAAN,

ME MENIMME KÖÖPENHAMINAN KAUPUNKIIN TUTUSTUMAAN JA
OSTOKSILLE.JOKAINEN,OSTI
JOTAIN ITSELLEEN.

SEN JÄLKEEN ME MENIMME JUNALLA VELJEEN.KUN ME SAAVUIMME
VELJEEN,NIIN ME

TAPASIMME ENSIMMÄISTÄ KERTAA MUITA KUUROSOKEITA
RUOTSLAISIA,TANSKALAISIA JA
NORJALAISIA.

ME KAIKKI YHDESSÄ MENIMME BUSSILLA CASTERBÄRGIIN.
SIELLÄ ME TUTUSTUIMME MUIHIN LEIRILÄISIIN.

ELI TANSKALAIISIIN,NORJALAIISIIN JA RUOTSLAIISIIN.

ME JUTTELIMME HEIDÄN KANSSAAN TOSI PALJON.

HE OVAT TODELLA YSTÄVÄLLISIÄ IHMISIÄ.ME SAIMME PALJON UUSIA
KAVEREITA.ME

MENIMME TANDEM-PYÖRÄILY RETKELLE,CASTERBÄRGISTA
UIMARANNALLE.MÄ KÄVIN MERESSÄ
UIMASSA ANUN JA MARIANNEN KAA.

ME OTIMME AURINKOA JA JUTTELIMME MUIDEN KAA.SIELLÄ ME
SÖIMME EVÄITÄ. SITTEEN

TAAS PYÖRÄILIMME TAKAISIN CASTERBÄRGIIN.KUN ME SAAVUIMME
PERILLE

CASTERBÄRGIIN.KAIKKI LEIRILÄISET&TULKIT OLIVAT IHAN HIESSÄ JA
KAIKILLA OLI

KUUMA.ME KAIKKI PYÖRÄILIMME YHTEENSÄ NOIN 16-KM.

TOISENA PÄIVÄNÄ ME MENIMME KANOOTTIRETKELLE.ME KOLME
SUOMALAISTA TYTTÖÄ ELI:MÄ,

MARIANNE JA ANU.ME OLIMME SAMASSA VENEESÄ JA MENIMME
KANOOTILLA 25-KM.

ME TÖRMÄSIMME PALJON JOEN SIVUSTAAAN, JOSSA OLI ISOJA
RUOHOJA.KOSKA,VIRTA OLI

VOIMAKAS JA VEI MEITÄ MINNE SATTUI.

HEHEH..MUTTA SIITÄ HUOLIMATTA KANOOTTIRETKI OLI HAUSKA,JA
KAIKKI MENI HYVIN.

ONNEKSI,MEISTÄ EI KUKAAN PUTONUT VETEEN.HUHUH..HHEHE.. :-D..
EIPÄ,MULLA TÄSSÄ MUUTA KUIN OIKEIN HYVÄÄ JATKOA TEILLE
KAIKILLE!!

HYMYTERKUIN:KATJA KELANDER

SANALAAHIKKO

1. AJATUS
2. AKSELI
3. ASKEL
4. HUONE
5. ISKU
6. JALKA
7. KENO
8. LAITA
9. LAITON
10. LINJA
11. LISTO
12. MIES
13. NOJA
14. NURKKA
15. OSA
16. OVI
17. PAJULA
18. PENKKI
19. POTKU
20. PUOLI
21. RAAJA
22. RAIVO
23. RAJA
24. REUNA
25. RIVI
26. SAUMA
27. SIVU
28. SUORA
29. TALVI
30. TASKU
31. VALO
32. VARIKKO
33. VETO
34. VUOSI

TAKA -

J	O	N	R	J	L	S	I	R	I
R	A	V	O	A	H	U	I	V	S
U	K	S	I	J	A	V	O	V	O
O	R	T	L	A	I	J	L	P	U
T	A	P	E	R	R	I	A	E	V
S	J	N	K	V	N	J	J	N	A
I	U	O	S	J	U	L	A	K	L
L	A	T	A	L	V	I	L	K	E
U	J	I	A	V	A	A	E	I	U
K	O	A	A	J	J	S	N	O	K
T	N	L	M	P	A	R	O	U	S
O	O	U	U	I	A	N	U	H	A
P	T	O	R	V	E	M	H	N	T
I	L	E	S	K	A	S	U	N	E
I	J	P	V	R	K	E	E	A	P
A	O	K	K	I	R	A	V	U	S

ETSI SANALAAHIKOSTA LUETTELOON SANAT. NE VOIVAT OLLA VAAKASUORASSA, PYSTYSUORASSA TAI VINOSSA - KUMMASSAKIN SUUNNASSA.

HEIPPA KAIKKI!!!

MARIANNE, TÄSSÄ KIRJOITTELEE TEILLE LOMASTAAN KREIKASSA ROHDOKSELLA. OLIN SIELLÄ PERHEENI KANSSA 6.7.-20.7.99.

ME LÄHDETTIIN LENTOKONEELLA SINNE HELSINKISTÄ. MATKA KESTI JOTAIN 4-TUNTII. KUN SAAVUIMME SINNE NIIN OLI HIRVEEN KUUMA JA MULLA OLI HOUSUT JALASSA. MENIMME HOTELLIIN SEN NIMI OLI EPSYLON-HOTELLI. AIVAN IHANA JA HIENO. TUTUSTUIMME PAIKKOIHIN. KÄVIN JOKA PÄIVÄ VELJENI KANSSA UIMAALTAALLA JA UIMME JA OTIMME AURINKOO. RUSKETUIN KYLLÄ TOSI HYVIN. ETTÄ UIMAPUKUN RAJAT NÄKY. SIELLÄ KOKEILIN MYÖS MERESSÄ SUKELLUSTA. AIVAN IHANAA!! ERILAISIA KALOJA JA KAIKKEA KORALLIA. KAUNISTA. SITTEEN KÄYTIIN VESIPUISTOSSA, SIELLÄ OLI LIUKUMÄKEJÄ JA KAIKKEA KIVAA. KOKEILIN MYÖS VESISKOOTTERIN VETÄMÄÄ KUMIRENGASSA ISTUMISTA. MAHTAVAA!! VELJENIKIN PITI SIITÄ. ME KÄVIMME MYÖS ILLALLA KREIKKALAISESSA RAVINTOLASSA JA SIELLÄ OLI TANSSIA, MUSIIKKIA JA JNE.. RUOKA ON AINA OLLUT HYVÄÄ!! VETTÄ TULI JUOTUA PALJON KUN OLI NIIN JANO KUUMUUDEN KESKELLÄ. KÄYTIIN MYÖS KATSELEMASSA VANHOJA RAKENNUKSIA JA VANHASSA LUOSTARISSA. YHTENÄ PÄIVÄNÄ TEIMME RETKEN VUORILLE JA KIIPESIMME SINNE. KAUNIS LUONTO.. KÄVIMME MYÖS VANHASSA KAUPUNGISSA, SIELLÄ SHOPPAILIMME JA OSTIMME TULIAISIA JA ITSELLEMME JOTAIN. MÄ OSTIN PALJON VAATTEITA JA KENKIÄ KUN OLI NIIN HALPAA. SIELLÄ KOKO 2-VIIKKOA KOKO AJAN VAAN AURINKO PAISTOI, EI YHTÄÄN SATANUT VETTÄ. HUH.. SIELLÄ IHMISET OVAT AVOIMIA JA YSTÄVÄLLISIÄ. IHASTUIN HETI PAIKALLISIIN IHMISIIN. ETENKIN POIKIIN. HEHE.. SIELLÄ SAIN UUSIA YSTÄVIÄ PARISTA ENGLANTIALAISISTA. ME AINA YHDESSÄ SIIS MÄ JA BROIDI JA HE LEIKITIIN UIMAALTAALLA JA JNE.. HAUSKAA OLI.. OSALLISTUIN MYÖS MUKAAN NAISTEN VESIAEROBICIIN. KIVAA SEKIN. SITTEEN MÄ PELASIN BROIDIN JA MUITTEN PAIKALLISTEN POIKIEN KAA VESILENTOPALLOA. KUN LÄHTÖPÄIVÄ KOITTI, OLIN AIVAN MAASSA. OLISIN HALUNNUT JÄÄDÄ VIELÄ. KUN

UUDET YSTÄVÄT
OLIVAT KIVOJA JA MUUT.. MUTTA EI AUTTANUT MIKÄÄN.. MENIN
HYVÄSTELEMÄÄN UUDET
YSTÄVÄNI, SANOIN ETTÄ HEI HEI JA YMS..
LENTOKONEESSA ISTUIN JA IKÄVÖIN JO SINNE TAKAISIN. MUTTA
USKON, ETTÄ MYÖHEMMIN
MEEN KYLLÄ UUDESTAAN SAMAN PAIKKAAN. VAIKKA SAMANLAISIA
IHMISIÄ EI VARMAAN
OLE, MUTTA AINAKIN UUSIA VOI TAAS TAVATA JA TUTUSTUA! SE
MATKA OLI ELÄMÄNI
IHANIN..TEIDÄN KAIKKIEN KANNATTAÄ JOSKUS, LÄHTEÄ KÄYMÄÄN
ULKOMAILLA!! SE
KANNATTAÄ!! NÄKEE UUSIA IHMISIÄ JA ERILAISTA KULTTUURIA!! JA
SAA RUSKETUSTA!
HEH JOO.. EIPÄ MULLA NYT MUUTA KUN OIKEIN HYVÄÄ JATKOA TEILLE
KAIKILLE JA
VOIKAA HYVIN!! TSEMPPIII SKOLEEN!! TERKUIN:MARIANNE :-))

*Ommea Eija Haloselle
kun hänet valittiin
SKS ry:m hallitukseen!*

Hyvät Raksutinlaiset !

Hyvän joulun toivotukset teille kaikille täältä Psoriasisliitosta, jossa
me Anitan kanssa olemme molemmat uudessa työssä. Seuraavaa
Raksuttimeen kirjoitamme hieman mitä täällä puuhailemme.

Tapaamisiin

Elisa Mikkola

PIKKUJOULUVITSEJÄ

VITSIT VITSIT VITSIT VITSIT.....

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
Painaja tuli ujona faktorin luokse pyytämään vapaata ja sanoi:

- Haluaisin anoppini hautajaisiin!
- Niin minäkin, vastasi faktori.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
- Haluaako herra insinööri jotain kasvisruokalistaltamme?
- Kyllä, otan lehtipihvin, kiitos.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
Insinööri Leinosen pikku-Ville katseli ulos ikkunasta ja havahtui:
- Äiti, äiti. Isä taluttaa meille kahta poliisia.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
Mistä insinööri tietää, onko huoneesta sammutettu valo vai ei?
- Hän sytyttää tulitikun ja katsoo kumpaan suuntaan katkaisija on käännetty.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
Mistä tiedät, että saamasi faksi on insinööritä?
- Siinä on postimerkki.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
- Mitä tulee, jos risteytetään insinööri ja gorilla?
- Tosi tyhmä apina.

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■
- Mikä ero on radiolla, telkkarilla ja palkankorotuksella?
- ?????

- Radiosta kuuluu, telkkarista näkyy, mutta palkankorotusta ei kuulu eikä näy.
■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ ■

-Pöimint Anita-

Rakas äiti ja isä
kirjoittaja tuntematon
maaliskuussa 1998

Rakas äiti ja isä,

Näin entisen opettajani tänään. Tiedättehän, sen opettajan, joka oli minulla opettajana, kun olin esikoulussa, joka myös oli kuuro, kuten minä. Halusin mennä hänen luokseen. Halusin kertoa hänelle miten paljon hän oli antanut minulle, silloin kun olin hänen luokassaan oppilaana. Mutta minua hävetti. En halunnut, että hän näkee arven päässäni. En halunnut hänen näkevän laitteita, jotka nyt ovat osa minua. En halunnut hänen näkevän kuinka paljon olen unohtanut sitä kaunista kieltä, jonka hän oli jakanut kanssani sen upean vuoden aikana.

Näin hänet kuurojen ryhmässä. Seurasin kuinka hän keskusteli ystäviensä kanssa. Hän oli mukana kaikessa mitä kerrottiin. He näyttivät ymmärtävän toisiaan täydellisesti, eikä heidän keskustelussaan näyttänyt olevan pelkoa tai jännitteitä; heille kaikki näytti olevan niin helppoa. Minusta se näytti kauniilta, ja olisin voinut katsella sitä vaikka koko päivän, vaikka en ymmärtänyt siinä kovinkaan paljoa. Mutta ajatukseni alkoivat lentää. Ajattelin omaa elämäni taaksepäin ja sitä kuinka erilaista näiden edessäni olevien ihmisten elämä varmaankin oli ollut.

Ittenkin hämärästi muistan esikouluajan onnellisena. Siellä oli värejä ja kauneutta ja hauskaa ja ymmärtämystä. Muistan, kuinka jumaloin opettajaani; hän oli ensimmäinen kuuro ihminen, jonka olin itseni läksi koskaan tavannut. En ollut erilainen kuin hän; minun ei tarvinnut yrittää olla joku muu saadakseni hänen hyväksyntänsä. Rakastin häntä. Sen muistan. Olin onnellinen.

Muistan myös kuinka minun oli jätettävä hänet. Vain kuurouden jälkeen, jonka muistan yksinäisyyteni alkuna; pelon alkuna. Muistan leikkauksen, sen kuinka kivulias se oli. Vielä tänä päivänäkin voi katsoa kuvia siteissä olevasta päästäni luomatta purskahtaa itkuun tuskasta ja katumuksesta. Kuulin ensimmäisen äänen kuukautta aiemmin, kun minuun kytkettiin kaikenlaisia laitteita, joita minun oli nyt siedettävä lopun elämäni. Se pelästytti minut, mutta minun päästämani itku lopulta tuntui tekevän teidät onnelliseksi, joten kestin teidän vuoksenne, koska rakastin teitä ja halusin teidän olevan ylpeitä minusta. Mutta minua ei vakuutettykään rakastamani opettajan luo, koska te ette uskoneet sitä, että hänestä olisi tullut minulle vaimo. Hän oli kuuro, ja te halusitte minusta tulevan kuurovan, joten minut pidettiin erossa hänestä ja erossa muistakin kuuroista ihmisistä. Sitten minut otettiin kuulevien lasten luokkaan, jonne minulle annettiin tulkki. Mutta tulkin viittomat olivat minulle vaikeita ja minulla oli vaikeuksia saada niistä selvää. Ne

eivät olleet yhtä kauniita kuin mitä kuuro opettajani oli käyttänyt.

Mutta te olitte onnellisia.

Sitä seurasi vuosia kestänyt intensiivinen puheterapia. Opin nopeasti ja jokainen edistysaskel puheessani näytti tekevän teidät entistä ylpeämmiksi minusta. Kaikki olivat niin innoissaan minun edistymisestä, että minulta päätettiin ottaa tulkki pois, joten minun tuli selvitä kuulevassa maailmassa ilman tulkin apua. Silloin vasta tajusin kuinka paljon oikeastaan tuota tulkkia tarvitsinkaan, vaikka hänen ymmärtämisensä oli ollut minulle vaikeaa. Minut jätettiin täysin yksin.

Mutta te olitte onnellisia.

Puheeni oli loistavaa, mutta en ymmärtänyt mitään. Muistan vain hämärästi huulten liikkeitä ja paljon melua, josta minun oli toivotonta yrittääkään saada mitään selvää.

Mutta te olitte onnellisia.

Mutta minä olin hyvä näyttelijä. Opin tulemaan toimeen ja opin jopa ymmärtämään muutaman sanan, jos ne puhuttiin selvästi. Tiesin ihmisten ilmeistä sen milloin minulta kysyttiin jotain, ja opin myös pian sen, että yleensä oikea vastaus kysymykseen oli "kyllä". Joten kaikki luulivat, että ymmärsin kaiken oikein

hyvin. Koko elämäni oli kuin näytelmässä nukanaoloa, kun yritin esittää osaani ilman äsikirjoitusta. Ja olin siinä jopa hyvä. Arvasin hyvin ja en kaikki onnellisiksi. Ja äiti ja isä, te olitte niin ylpeitä minusta.

Te olitte onnellisia.

Mutta näytelmä muuttui entistä vaikeammaksi ja puduin arvailemaan entistä enemmän. Minusta tuli hiljainen ja opin piiloutumaan taustalle, toivoen että tukaan ei minua näkisi eikä yrittäisi puhua minulle. Minulla ei ollut ystäviä enkä edes yrittänyt saada ystäviä, koska se olisi merkinnyt sitä, että olisin putunut yrittämään kommunikointia, ja juuri siinä minä en ollut kovin hyvä. Olin hirvittävän yksinäinen. Minä en tuntunut sopivan mihinkään.

Mutta te olitte onnellisia.

Minua esiteltiin kaikkialla ja kaikille, koska implanttini oli niin onnistunut. Kaikki hämmästelivät puhettani. Mutta minua hävetti seisoa kaikkien niiden ihmisten kanssa, koska omasta mielestäni en ollut mikään onnistunut tapaus. Puheeni kenties oli täydellistä, mutta en ymmärtänyt ympärillä olevasta maailmasta mitään.

Mutta te olitte onnellisia.

Nyt näen entisen opettajani jälleen ja muistan sen yhden vuoden. Vuoden, jolloin olin onnellinen. Koko loppuelämäni oli ollut TEIDÄN onneanne, ei minun. Opettajani näkee minut ja tuntee minut nyt. Hän juoksee luokseni ja haluaa minua ja kysyy miten olen voinut, ja minä sanon "Hyvin." Sitten alan itkeä. Itken kaikkia niitä menetettyjä vuosia elämässäni, jotka olen tuhlannut teidän onnellisuutenne hyväksi. Itken kaikkea sitä yksinäisyyttä ja eristäytyneisyyttä, jonka olen tuntenut sen jälkeen, kun jouduin jättämään tämän upean kuuron naisen. Yhtäkkiä huomasin, että elämäni alkoi ja loppui tämän naisen kanssa sen yhden kauniin vuoden aikana.

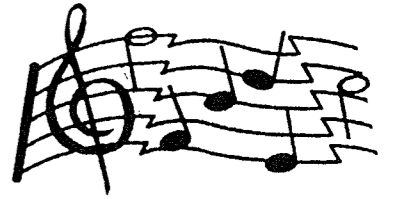
Hän piti minua lähellään. Hän huomasi arven ja laitteet ja puristi minua entistäkin lujemmin. "Näytä minulle sinun maailmasi!" pyysin häneltä mielessäni. "Näytä minulle sinun kielesi ja elämäsi! Vedä minut pois pimeydestä! Päästä minut vapaaksi!" Tiesin, että hän ymmärsi, kun hän varovasti irroitti langat päästäni. Yhtäkkiä oli niin hiljaista. Oli niin rauhaisaa. Tunsin olevani rauhassa jälleen ja hymyilin hänelle kyyneleitteni läpi.

Äiti ja isä, olen iloinen siitä, että te olitte onnellisia, mutta nyt on MINUN vuoroni.

Minun elämäni alkoi jälleen tänä päivänä.

Ja minä olen onnellinen.

Joululaulujen aikaan

Tässä muutama joulujuttu Raksutin-lehden lukijoille.
Jutut on kirjasta JOULU, JOULU, ARMAS AIKA
- Soile -

VARPUNEN JOULUAAMUNA

Sakari Topeliuksen yksi tyttäristä ja molemmat pojat kuolivat aivan pieninä. Pojista nuorin, Rafael, kuoli isänsä syliin vuoden vanhana. Lapsen poismeno kuvastuu herkästi Topeliuksen vuonna 1859 kirjoittamasta runosta. Monille tämä haikea laulu on vuosikymmeniä tuonut mieleen sodassa menetetyn veljen. Laulun sävelsi Otto Kotilainen.

Lumi on jo peittänyt kukat laaksoosessa,
järven aalto jäätynyt talvipakkasessa.
Varpunen pienoinen syönyt kesäneinehen.
Järven aalto jäätynyt talvipakkasessa.

Pienen pirtin portailla oli tyttö kulta;
tule varpu riemulla, ota siemen multa!
Joulu on, koditon varpuseni onneton,
tule tänne riemulla, ota siemen multa.

Tytön luo nyt riemuiten lensi varpukulta;
kiitollisna siemenen otan kyllä sulta.
Palkita Jumala tahtoo kerran sinua,
kiitollisna siemenen otan kyllä sulta.

En mä ole, lapseni, lintu tästä maasta.
Olen pieni veljesi, tulen taivahasta.
Siemenen pienoisen, jonka annoit köyhällen,
pieni sai sun veljesi enkeleitten maasta.

SYLVIAN JOULULAULU

Tämä Sakari Topeliuksen kirjoittama joululaulu voitti v. 1960 Yleisradion järjestämän äänestyksen suosituimmasta joululaulusta. Runo syntyi 1853 ja herkän melodian sävelsi Karl Collan pari vuotta myöhemmin. Yleisesti kerrotaan, että Topelius koti-ikäväissään kirjoitti runon "Sylvian tervehdys Sisiliasta" juuri tuolla Välimeren saarella, mutta runoilija olikin Suomessa ja laulu on vaikuttava kuvaus muuttolinnun surullisesta kohtalosta Italiassa. Siellä pyydystettiin muuttolintuja ja tuona aikana häkkilinnuilta puhkaistiin silmät. Häkkilinnun sirkutus houkutteli muita lintuja pyydystysverkkoihin. Joka kesäksi Suomeen palaava mustapääkerttu lauloi Italiassa kaipuutaan Pohjolaan, jossa sen on turvallinen olla. Laulun suomensi Martti Korpilahti.

Ja niin joulu joutui jo taas Pohjolaan,
joulu joutui jo rintoihinkin.

Ja kuuset ne kirkkaasti luo loistoaan
jo pirtteihin pienoisihin.

Mutt' ylhäällä orressa vielä on vain
se häkki, mi sulkee mun sirkuttajain
ja vaiennut vaikerrus on vankilan;
oi murheita muistaa ken vois laulajan?

Miss' sypressit tuoksuu nyt talvellakin,
istun oksalla uljaimman puun,
miss' siintääpi veet, viini on vahtovin
ja sää aina kuin toukokuun.

Ja Etnanpa kaukaa mä kauniina nään
ah, tää kaikki hurmaa ja huumaapi pään.
Ja laulelmat lempeesti lehdossa soi,
sen runsaimmat riemut ken kertoilla voi!

Sä tähdistä kirkkain nyt loisteesi luo
sinne Suomeeni kaukaisehen!
Ja sitten kun sammuu sun tuikkeesi tuo,
sä siunaa se maa muistojen!
Sen vertaista toista en mistään ma saa,
on armain ja kallein mull' ain Suomenmaa!
Ja kiitosta sen laulu soi Sylvian
ja soi aina lauluista sointuisimman.

EN ETSI VALTAA, LOISTOA

Sakari Topeliuksen kirjoittama jouluruno ilmestyi Jul-Qvällen -lehdessä v. 1887. Jean Sibelius sävelsi laulun 1900-luvun alussa, ja joka jouluilta laulettiin Ainolassa tämä iki-ihana laulu Aino Sibeliusen säestyksellä. Hyvinvointimme on nyt aivan eri luokkaa kuin Topeliuksen aikana, mutta television ja muun uutisvälityksen tuodessa sodat olohuoneisiimme, yhdymme runoilijan joulurukoukseen toivoen hartaasti rauhaa maan päälle.

En etsi valtaa, loistoa,
en kaipaa kultaakaan.
Mä pyydän taivaan valoa
ja rauhaa päälle maan!
Se joulu suo, mi onnen tuo
ja mielet nostaa Luojan luo!
Ei valtaa eikä kultaakaan,
vaan rauhaa päälle maan!

Suo mulle maja rauhaisa
ja lasten joulupuu.
Jumalan sanan valoa,
joss' sieluin kirkastuu.
Tuo kotihin, jos pieneenkin,
nyt joulujuhla suloisin.
Jumalan sanan valoa
ja mieltä jaloa.

Luo köyhän niin kuin rikkahan
suo joulu, ihana!
Pimeyتهen maailman
tuo taivaan valoa!
Sua halajan, sua odotan,
Sä Herra maan ja taivahan!
Nyt köyhän niin kuin rikkaan luo
suloinen joulus tuo!

JOULUYÖ, JUHLAYÖ

Joka puolella maailmaa kaikuu tämä maailman tunnetuin ja monen mielestä kaunein joululaulu. Sen syntymästä kerrotaan monia tarinoita. Yksi tarina on tällainen:

Jouluaattona v. 1818 pastori Joseph Mohr valmisteli joulusaarnaansa pienessä Oberndorfin kylässä. Lukiessaan Raamatusta kohtaa: "Teille on tänä yönä syntynyt Vapahtaja..." oveen koputettiin. Maalaisvaimo pyysi häntä siunaamaan korkealla vuoristomajassa juuri syntynyttä miilunpolttajan lasta. Kun hän tuli hämäärään, ränsistyneeseen majaan ja näki vuoteessaan äidin vierellään vastasyntynyt lapsi, hän koki todeksi jouluevankeliumin sanoman. Heti kotiin palattua pastori kirjoitti runon kokemastaan. Näin syntyivät "Jouluyö, juhlayö" -laulun sanat. Pastori näytti urkurilleen Franz Gruberille kirjoittamaansa laulua. Urkurin mielestä runo oli kaunis ja hän sävelsi sen hetkessä.

Laulussa oli alunperin kuusi säkeistöä ja siitä on monta suomennosta. Nykyinen tuttu kolmesäkeistöinen versio perustuu ensimmäiseen v. 1883 julkaistuun G.O. Schönemanin käännökseen.

Jouluyö, juhlayö! Päätynyt kaikk' on työ.
Kaks' vain valveill' on puolisoa
lapsen herttaisen nukkuessa
seimikätkyessään,
seimikätkyessään.

Jouluyö, juhlayö! Täytetty nyt on työ.
Olkoon kunnia Jumalalle,
maassa rauha myös ihmisille,
olkoon suosio suur',
olkoon suosio suur'!

Jouluyö, juhlayö! Paimenill' yksin työ.
Enkel' taivaasta ilmoitti heill'
Suuri koittanut riemu on teill'
Kristus syntynyt on!
Kristus syntynyt on!

Jouluevankeliumi

Kun kirkkomatka saattoi aikoinaan olla monia kymmeniä kilometrejä eikä jokaisella joulukirkkoon haluavalla ollut hevosta, tuli monessa pienessä suomalaispirtissä tavaksi lukea jouluaattoiltana tai joulupäivänä väelle "pyhää sanaa". Usein vanhemmat eivät osanneet lukea ja tämän tärkeän tehtävän sai lapsista se, joka oli päässyt kouluun. Nykyäänkin monessa perheessä nuorin lukutaitoisista lapsista lukee jouluevankeliumin aattoiltana aterioinnin aluksi.

Evankeliumi Luukkaan mukaan 2: 1-20

Siihen aikaan antoi keisari Augustus käskyn, että koko valtakunnassa oli toimitettava verollepano. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Quiriniuksen ollessa Syyrian käskynhaltijana. Kaikki menivät kirjoittautumaan veroluetteloon, kukin omaan kaupunkiinsa.

Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ja meni verollepanoa varten Juudeaan, Daavidin kaupunkiin Betlehemiin, sillä hän kuului Daavidin sukuun. Hän lähti sinne yhdessä kihlattunsa Marian kanssa, joka odotti lasta. Heidän siellä ollessaan tuli Marian synnyttämisen aika, ja hän synnytti pojan, esikoisensa. Hän kapaloi lapsen ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut tilaa majapaikassa.

Sillä seudulla oli paimenia yöllä ulkona vartioimassa laumaansa. Yhtäkkiä heidän edessään seisoivat Herran enkeli, ja Herran kirkkaus ympäröi heidät. Pelko valtasi paimenet, mutta enkeli sanoi heille:

"Älkää peljätkö! Minä ilmoitan teille ilosanoman, suuren ilon koko kansalle. Tänään on teille Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra. Tämä on merkinä teille: Te löydätte lapsen, joka makaa kapaloituna seimessä." Ja samalla hetkellä oli enkelin ympärillä suuri taivaallinen sotajoukko, joka ylisti Jumalaa sanoen: "Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa."

Kun enkelit olivat menneet takaisin taivaaseen, paimenet sanoivat toisilleen: "Nyt Betlehemiin! Siellä me näemme sen, mitä on tapahtunut, sen, minkä Herra meille ilmoitti."

He lähtivät kiireesti ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Tämän nähdessään he kertoivat, mitä heille oli lapsesta sanottu. Kaikki, jotka kuuluivat paimenten sanat, olivat ihmeissään. Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut, ja tutkisteli sitä.

Paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa siitä, mitä olivat kuulleet ja nähneet. Kaikki oli juuri niin kuin heille oli sanottu.

